

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO: 2021/7601
KARAR NO: 2021/6759

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : Eleşkirt Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesi
TARİHİ :06.02.2018
NUMARASI :2018/17 - 2018/7
DAVACI :Ercan Öztük
DAVALI :Hülya Öztürk
DAVA TÜRÜ :Boşanma

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 07.09.2021 tarihli yazısı ile istenilmekle, evrak okunup gereği görüştülüp düşünüldü:

Davacı erkek tarafından TMK 166/3 maddesine dayalı olarak boşanma davası açılmış, mahkemece tarafların TMK 166/3 maddesi uyarınca boşanmalarına, velayetlerin davalı anneye verilmesine, çocuklar ve davalı kadın yararına nafakaya hükmedilmiş, hüküm her iki tarafın temyiz etmemesi üzerine 30.03.2018 tarihinde kesinleştirilmiş, Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'nün 07.09.2021 tarihli yazısı ile, karar ile ilgili kanun yararına bozma talebinde bulunulmuş, dosya Dairemize gönderilmiştir.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 166 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında; evlilik en az bir yıl sürmüş ise, eşlerin birlikte başvurması ya da bir eşin diğerinin davasını kabul etmesi hâlinde, evlilik birliğinin temelinden sarsılmış sayılacağı, bu halde boşanma kararı verilebilmesi için, hakimin tarafları bizzat dinleyerek iradelerinin serbestçe açıklandığına kanaat getirmesinin şart olduğu düzenlenmiştir.

Somut olayda dosyanın incelenmesinden; tarafların dosyaya sunduğu 05.02.2018 tarihli anlaşmalı boşanma protokolünün taraflarca değil, taraf vekilleri tarafından imzalandığı, ayrıca 06.02.2018 tarihli duruşmada davacı erkeğin hazır bulunmadığı, davacı erkeğin Fransa'da bulunması sebebi ile oğlu Yasin Öztürk'ün cep telefonundan davacı erkeğin görüntülü olarak aranarak beyanının tutanağa geçirildiği ve bu şekilde tarafların boşanmalarına karar verildiği anlaşılmaktadır. Yukarıda bahsedilen kanun hükmü gereğince davacı ve davalı asıl tarafından imzalanmış anlaşma protokolü olmadan ve davacı erkek duruşmada hazır olup mahkeme hakimince bizzat dinlenilmeden Türk Medeni Kanunu'nun 166/3. maddesi uyarınca tarafların boşanmalarına karar verilmesi usul ve kanuna aykırı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün, Hukuk Muhakemeleri Kanununun 363/1. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA oybirliğiyle karar verildi. 04.10.2021 (Pzt.)

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO: KARAR NO:
2021/8194   2021/7722

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 12. Aile Mahkemesi
TARİHİ : 24.09.2019
NUMARASI : 2018/561-2019/668
DAVACI : Hülya Taşcı
DAVALI : Mustafa Ceylan
DAVA TÜRÜ : İştirak Nafakasının Arttırılması
KANUN YARARINA
TEMYİZ EDEN : Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm temyiz edilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

Davacı kadın tarafından davalı ile kendisinin ortak çocukları için boşanma dosyasında belirlenen iştirak nafakalarının 900 TL olarak arttırılması talebi ile iştirak nafakalarının arttırılması davası açılmıştır. Mahkemece “Açılan davanın kısmen kabulü ile dava tarihinden itibaren müşterek çocukların her bir için daha önce hükmedilen aylık 300 er TL lik nafakanın 200 er TL daha artırılarak aylık 500 er TL iştirak nafakası olarak devamına” karar verilmiş olup, hükmün taraflarca istinaf yoluna gidilmeksizin kesinleştiği anlaşılmıştır.

Adalet Bakanlığının 23.09.2021 tarih, 3 39152028-153.01-765-2021-E. 1769/26426 sayılı yazısı ile ilgili kanun yararına bozma talebinde bulunulmuş, dosya Dairemize gönderilmiştir.

Dosyanın yapılan incelemesinde, tarafların İstanbul Anadolu 5. Aile mahkemesinin 2016/687 esas, 2017/204 karar sayılı, 29.3.2019 kesinleşme tarihli ilamı ile boşandıkları, ortak çocuklar yararına her biri için aylık 150 şer TL iştirak nafakasına hükmedildiği görülmüştür. Mahkemece boşanma ilamında her bir çocuk için aylık 150 TL iştirak nafakasına hükmedilmiş olduğu halde boşanma ilamında her bir çocuk için aylık 300 er TL ye hükmedildiği düşünülerek, yanılığın şekilde atırım talebi değerlendirilmesi yapıp, her bir çocuğa hükmedilen nafakanın aylık 300 er TL üzerinden 200 er TL daha arttırılarak, aylık 500 TL iştirak nafakası olarak devamına karar verilmesi doğru görülmemiş ve bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Adalet Bakanlığı'nın Hukuk Muhakemeleri Kanununun 363/1. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA oy birliğiyle karar verildi. 26.10.2021 (Salı)

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/3977

KARAR NO : 2021/11400

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : MERSİN 1. TÜKETİCİ MAHKEMESİ

TARİHİ : 25/04/2019

NUMARASI : 2017/493-2019/154

DAVACI : BURGARBANK A.Ş. VEK. AV. AHMET HALİL YILMAZ

DAVALI : MUSTAFA ŞEN VEK. AV. AKIN ARIKAN

Taraflar arasındaki tüketici hakem heyeti kararına itiraz davasının mahkemece yapılan yargılaması neticesinde davanın kabulüne dair kesin olarak verilen hükmün Adalet Bakanlığı'na kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, davalının bankadan kullanmış olduğu kredi nedeniyle kendisinden tahsil edilen masrafların iadesi için T.C. Mezitli Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyetine başvurduğunu, Hakem Heyeti'nce üç ayrı kararla toplam 550,20 TL'nin bankadan alınarak davalıya ödenmesine karar verildiğini, karar öncesinde hakem heyetince bankadan savunma talep edildiğini ve bankanın 03/12/2015 tarihinde yani karar tarihinden öncesinde davalı Mustafa Şen'in hesabına toplam 520,20 TL ödemede bulunduğunu, bankanın ödemeyi yaptıktan bir gün sonra davalının hesabına mesaj ile ödemenin yapıldığına dair bilgi mesajı gönderdiğini, davalının bu ödemeyi peyder pey çekerek kullandığını, dolayısıyla hesabına yatan paradan haberdar olduğunu, davalıya yapılan ödemeden sonra davalının Mezitli Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'nin kararını icra takibine koyduğunu, davalının söz konusu icra takiplerini başlatmada tamamen haksız ve kötü niyetli olduğunu, söz konusu icra dosyalarına konu miktarlar yönünden borçlu olmadığını tespiti açısından Toroslar Tüketici Sorunları Hakem Heyetine başvurduklarını ancak Hakem Heyetinin 13.12.2017 tarih 2017/1952 sayılı kararı ile görevsizlik nedeniyle talebin reddine karar verdiğini ve bu süreçte icra tehdidi altında bankanın mükerrer ödeme yapmak durumundan Toroslar Tüketici Sorunları Hakem Heyetinin 13.12.2017 tarihli ve 2017/1952 sayılı kararının iptali ile bankanın haciz tehdidi altında yaptığı mükerrer ödeme tutarının iadesini talep etmiştir.

Davalı, bankaca ödemenin yapıldığının bilgilendirmesinin asıla değil vekiline yapılması gerektiğini, bu anlamda davacı bankanın kötü niyetli davrandığını belirterek davanın reddini talep etmiştir.

Mahkemece, davalıya 549,25 TL'nin mükerrer ödendiği, ilk hakem heyeti kararları öncesinde 03/12/2015 tarihinde davacı bankaca dosya masraf iadesi ödemesi olduğu, bu

işlemden sonra da davalı tarafından hesabında işlemler yapıp para çekildiği, bu anlamda davalının hesabına paranın iade edildiğini bilmediği savunmasının gerçeği yansıtmadığı, kaldı ki davalının cep telefonuna da iade yapıldığına dair bankaca bilgi mesajı gönderildiği, buna rağmen davalı tarafından icra takipleri başlatıldığı, davalı tüketicinin hakem heyetine ilk başvurusunda davacı bankaca tahsil edilen masrafların iade edilmesiyle birlikte tüketici ile sağlayıcı arasında tüketim ilişkisinin son bulunduğu gerekçesiyle davacı Burganbank A.Ş vekilinin davalı Mustafa Şen aleyhine açtığı iptal davasının kabulüyle T.C. Toroslar Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 13/12/2017 tarih 074220170001952 karar sayılı kararın iptaline, istirdat talebinin kısmen kabulü ile mükerrer ödenen 549,25 TL'nin davalıdan alınarak davacıya verilmesine, fazlaya ilişkin talebin reddine, karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığı'nın 17.03.2021 tarihli yazısında; tüketici hakem heyetinin menfi tespit talebinin görev yönünden reddine ilişkin kararının mahkemece iptalinin doğru bulunmadığı ve dava konusu alacağa ilişkin olarak verilen ve kesinleşmiş bulunan hakem heyeti kararı taraflar yönünden bağlayıcı olması karşısında, kesinleşmiş hakem heyeti kararları uyarınca yapılan ödemenin istirdadının istenemeyeceği ileri sürülerek; kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Uyuşmazlık; davalının kendisinden haksız olarak tahsil edildiğini ileri sürdüğü dosya masraflarının iadesi için tüketici hakem heyetine başvurusu üzerine bedellerin iade edilmesine rağmen davalı tarafca iade edilen bedeller için başlatılan takiplerin mükerrer olması nedeniyle menfi tespit /istirdat talebine ilişkin tüketici hakem heyetine başvurusunun usulden reddine dair verilen tüketici hakem heyeti kararının iptaline ilişkindir.

1-Dava dosyasının tetkikinde öncelikle, tüketici hakem heyeti kararının itiraz edilmeksizin kesinleşmesi halinde tarafları bağlayıcı olup olmadığı hususu açıklığa kavuşturulmalıdır.

4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanununun 22/5. fıkrasıyla, belli bir miktarın altındaki tüketici işlemleri için Tüketici Sorunları Hakem Heyetine başvurunun zorunlu olduğunu, ancak "Tüketici Sorunları Hakem Heyetlerinin, yargı işlevi yerine getiren bir kurul olarak düzenlenmediğinin, belli değerlerin altındaki uyuşmazlıklar için Tüketici Sorunları Heyetlerine başvurunun zorunlu olduğu ve Heyetlerin verecekleri kararların bağlayıcı nitelik taşıdığı belirtilmiş ise de, bu kararlara karşı (15) günlük süre içinde Tüketici Mahkemelerine itiraz edilebileceği düzenlenmiştir. Davacı tarafca Mezitli Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 24/12/2015 tarih ve 2015/29165 sayılı kararına, 24/12/2015 tarih ve 2015/29166 sayılı kararına ve yine 24/12/2015 tarih ve 2015/29167 sayılı, davalıya toplamda 520,20 TL 'nin ödenmesine ilişkin kararına itiraz edilmeksizin kesinleştiği, tarafları bağlayıcı olduğu anlaşılınca, açılan menfi tespit/istirdat davası bakımından tüketici hakem heyeti kararının ilam niteliği taşıdığı ve tarafları bağlayıcı nitelikte olduğu anlaşıldığından Adalet Bakanlığı'nın bu yöne ilişkin kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekir.

2-Dava dosyasındaki diğer bir uyuşmazlık konusu ise menfi tespit talebine ilişkin davada Tüketici Hakem Heyeti'nin görevli olup olmadığına ilişkindir.

Tüketici hakem heyetlerinin hangi uyuşmazlıklarda görevli olduğu, 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunu'nun (THKK) 66 ve devamı maddeleri ile aynı Kanun'un 72 nci ve 84 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanan Tüketici Hakem Heyetleri Yönetmeliğinde düzenlenmiştir.

Diğer taraftan, 2004 sayılı İcra İflas Kanunu'nun (İİK) 72 nci maddesinin birinci fıkrasına göre; borçlu, icra takibinden önce veya takip sırasında borçlu olmadığını ispat için genel hükümler çerçevesinde mahkemeye başvurarak menfi tespit davası açabilir.

Yapılan bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; davacının, davalıya dosya masraflarına ilişkin ödeme yaptığı ve davalının aleyhine yaptığı takipten dolayı borçlu olmadığı ve mükrer ödemenin iadesini istediği, bu anlamda borçlu olmadığına dair istemine ilişkin uyuşmazlığın, yargı organlarının niteliklerine ve sıfatlarına sahip olmayan tüketici hakem heyetince çözüme kavuşturulması mümkün değildir. Bu anlamda, söz konusu uyuşmazlık tüketici hakem heyetinin görev alanı dışında kalmaktadır.

Hal böyle olunca, mahkemece; uyuşmazlığın İİK'nın 72 nci maddesi hükmü uyarınca genel mahkemelerde görülmesi gerektiği, tüketici hakem heyetinin bu tür uyuşmazlıklarda görevli olmadığı gerekçesiyle davacının başvurusunun dava şartı yokluğundan reddine dair verilen kararın onanmasına karar verilmesi gerekirken, yanılığılı değerlendirme ile davanın kabulü ile tüketici hakem heyeti kararının iptaline karar verilmiş olması doğru görülmediğinden, Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda birinci bentte ve ikinci bentte açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığına gönderilmesine**, 15/11/2021 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/5050

KARAR NO : 2021/11807

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : HAYRABOLU ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

TARİHİ : 22/05/2019

NUMARASI : 2018/282-2019/189

DAVACI : KAPLAN KORUCUOĞLU

DAVALI : VEYSEL EREZ VEK. AV. SİNAN KARACAK

Taraflar arasındaki alacak davasının mahkemece yapılan yargılaması neticesinde davanın reddine dair kesin olarak verilen hükmün Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, hizmet akdinden kaynaklanan tazminat davasını açmak üzere Hayrabolu Noterliğinden düzenlenen 04/12/2009 tarih ve 2934 yevmiye numaralı vekaletname ile avukatlık faaliyetinde bulunan davalıyı vekil tayin ettiğini, söz konusu vekaletname uyarınca vekilliğini üstlenen davalının Belediye aleyhine Hayrabolu Asliye Hukuk Mahkemesinde 2010/5 Esas, 2011/163 Karar sayılı dosyası ile tazminat davası açtığını, dava dilekçesini düzenlerken gerekli özeni göstermemesi sonucu yaptığı usul hatası sebebiyle davanın kısmen kabulüne karar verildiğini, davalının hizmet kusuru sonucu kısmen reddedilen davası nedeniyle Hayrabolu Belediye Başkanlığı vekiline Hayrabolu İcra Müdürlüğünün 2015/886 esas sayılı dosyasında toplam 1.403,6 TL avukatlık ücreti ve icra masrafı ödediğini, mahkemenin kesinleşen kararını davalı avukatın Hayrabolu İcra Müdürlüğünün 2011/860 esas sayılı dosyası ile işleme koyarak tahsil yoluna gittiğini ve alacağın davalı tarafından tüm kesintiler düşüktükten sonra net 2.322,73-TL olarak 22/08/2011 tarihli reddiyat makbuzu ile icra dosyasından tahsil ettiğini, davalının alacağının icra dosyasından tahsil ettiği halde aradan uzun zaman geçmesine rağmen kendisine ödeme yapmadığını, bu sebeple davalı aleyhine Tekirdağ Baro Başkanlığına 24/04/2012 tarihinde şikayette bulunduğunu, bu şikayeti sebebiyle aynı gün baroya 150,00 TL şikayet masrafı ödediğini, baroca yapılan soruşturma sırasında dahi davalının tahsil ettiği alacağını ödemediğini, bu kez davalı aleyhine Hayrabolu Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunduğunu, şikayeti üzerine yapılan yargılamada verilen kararın Yargıtayca onanarak kesinleştiğini belirterek davalıdan toplam 3.876,69 TL alacağın icradan tahsil tarihi olan 22/08/2011 tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte tahsilini talep etmiştir.

Davalı, cevap vermemiştir.

Mahkemece; iadesi gereken tutarın üzerinde davalı avukatın vekalet ücreti alacağı bulunduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 19/03/2021 tarihli yazısında; mahkemece ceza davasında tespit edilen maddi olgular çerçevesinde karar verilmesi gerekirken, yerinde olmayan gerekçelerle yazılı şekilde karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı bulunduğu ve yine davalı vekilinin vekalet ücretine yönelik tashih talebi üzerine, anılan mahkemece 13.11.2019 tarihli tazvih kararı ile; "Davalı kendisini vekil ile temsil ettirdiğinden hüküm tarihinde yürürlükte olan AAÜT uyarınca hesap ve takdir olan 2.725,00 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine" şeklinde karar verilmesinin de usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek; kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Uyuşmazlık; davalı avukatın tahsil ettiği bedeli iade etmemesinden ve müvekkili olan davacıyı uğrattığı zararlardan kaynaklı alacak talebine ilişkindir.

1-6100 sayılı HMK'nın "Hükümün tashihi" başlıklı 304 üncü maddesinin birinci fıkrası; "Hükümdeki yazı ve hesap hataları ile diğer benzeri açık hatalar, mahkemece re'sen veya taraflardan birinin talebi üzerine düzeltilebilir. Hüküm tebliğ edilmişse hâkim, tarafları dinlemeden hatayı düzeltemez. Davet üzerine taraflar gelmezse, dosya üzerinde inceleme yapılarak karar verilebilir." Aynı Kanun'un "Hükümün tazvihî" başlıklı 305 inci maddesi; "Hüküm yeterince açık değilse veya icrasında tereddüt uyandırıyor yahut birbirine aykırı fıkralar içeriyorsa, icrası tamamlanıncaya kadar taraflardan her biri hükümün açıklanmasını veya tereddüt ya da aykırılığın giderilmesini isteyebilir. Hüküm fıkrasında taraflara tanınan haklar ve yüklenen borçlar, tazvih yolu ile sınırlandırılmaz, genişletilemez ve değiştirilemez." hükmünü içermektedir.

Somut olayda; mahkemece, hüküm fıkrasının 3. bendinde yer alan "Davalı kendisini vekil ile temsil ettirdiğinden hüküm tarihinde yürürlükte olan AAÜT uyarınca hesap ve takdir olan 2.725,00 TL vekalet ücretinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine," ifadesi 14.11.2019 tarihli tashih şerh ile "'Davalı kendisini vekil ile temsil ettirdiğinden hüküm tarihinde yürürlükte olan AAÜT uyarınca hesap ve takdir olan 2.725,00 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine" şeklinde düzeltilmiştir. Düzeltilen davacı ve davalı ibareleri yapılan açık hataya yönelik olduğundan davalı tarafın tashih isteminin HMK'nın 304 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kabulü usul ve yasaya uygundur.

O halde mahkemece, davalının tashih dilekçesi kabul edilerek hükümün maddi hataya dayalı kısmının düzeltilerek HMK 304. maddesine uygun olarak kararın söz konusu kısmının tashihine karar verilmesi, usul ve yasaya uygun olduğundan Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına bozma isteği yerinde görülmemiştir.

2-6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 74. maddesine göre; "Hakim, zarar verenin kusurunun olup olmadığı, ayırt etme gücünün bulunup bulunmadığı hakkında karar verirken, ceza hukukunun sorumlulukla ilgili hükümleriyle bağlı olmadığı gibi, ceza hakimi tarafından verilen beraat kararıyla da bağlı değildir. Aynı şekilde, ceza hâkiminin kusurun değerlendirilmesine ve zararın belirlenmesine ilişkin kararı da, hukuk hakimini bağlamaz." Dolayısıyla ceza mahkemesince verilen beraat karar'ı; kusur ve derecesi, zarar tutarı, temyiz gücü ve yükletilme yeterliği, illiyet gibi esasların hukuk hakimini bağlamayacaktır. Ancak hemen belirtilmelidir ki, gerek öğretide gerekse Yargıtay'ın yerleşmiş içtihatlarında, ceza hakiminin tespit ettiği maddi olaylarla ve özellikle "fiilin hukuka aykırılığı" konusu ile hukuk hâkiminin tamamen bağlı olacağı kabul edilmektedir.

Diğer bir anlatımla, maddi olayları ve yasak eylemlerin varlığını saptayan ceza mahkemesi kararı, taraflar yönünden kesin delil niteliğini taşıyacaktır. Bu doğrultuda maddi vakianın tespitine ilişkin ceza mahkemesi kararı hukuk hakimini bağlayıcı olup ceza mahkemesince bir maddi vakianın varlığı ya da yokluğu konusundaki kesinleşmiş kabule rağmen, aynı konunun hukuk mahkemesinde yeniden tartışılması olanaklı değildir (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 2017/11-92 E 2018/1362 K sayılı kararı).

Somut olayda; davacının şikayeti üzerine davalı hakkında açılan hizmet nedeniyle görevi kötüye kullanma suçu bakımından yapılan yargılamada Tekirdağ 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2013/72 Esas ve 2013/196 Karar sayılı kararı ile mahkumiyetine karar verilmiş ve söz konusu karar Yargıtay 5. Ceza Dairesi'nin 22.05.2018 tarihli, 2015/10960 Esas ve 2018/3718 Karar sayılı ilamıyla düzeltilerek onanmasına karar verilerek kesinleşmiştir.

Davanın, davalı avukatın tahsil ettiği alacağı davacı müvekkile iade etmemesinden kaynaklı alacak davası olduğundan, yukarıda yapılan açıklamalar ışığında; ceza mahkemesinin kesinleşmiş mahkumiyet kararı ve bu yargılama neticesinde varlığı tespit edilen maddi vakıaların hukuk hakimini bağlayıcı olduğu, davalı bakımından kesinleşmiş ceza mahkemesi kararı ile hizmet nedeniyle görevi kötüye kullanma fiilini işlediği sabit olduğu, davacıya iade etmesi gereken bedeli iade etmediği anlaşılmaktadır. O halde yukarıda yapılan açıklamalar ve bahsi geçen kanun hükümleri çerçevesinde, kesinleşen maddi olgulara dayalı olarak bir karar verilmesi gerekirken, yanılığılı değerlendirme ile davanın reddine karar verilmesi doğru görülmediğinden Adalet Bakanlığı'nın bu yöne ilişkin kanun yararına bozma isteminin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda 1. bentte açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının hükmün kanun yararına bozulması talebinin reddine, 2. bentte açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığına gönderilmesine**, 22/11/2021 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/7251

KARAR NO : 2021/12176

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İZMİR 1. TÜKETİCİ MAHKEMESİ

TARİHİ : 15/03/2021

NUMARASI : 2020/593-2021/151

DAVACI : BİRLEŞİK BURÇLAR EĞİTİM DANIŞMANLIK TURİZM İNŞ.
LTD.ŞTİ. VEK. AV. TOLGA SARIYAR

DAVALI : SEYYİT ENES YURTCU

Taraflar arasındaki hakem heyeti kararına itiraz davasının mahkemece yapılan yargılaması neticesinde davanın kabulüne dair kesin olarak verilen hükmün Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, davalı ile Work and Travel kapsamında sözleşme imzaladığını, davalının katılacağı yurtdışı programı için tüm hizmetleri eksiksiz yerine getirdiğini, sonrasında programı Covid-19 pandemisi nedeniyle kendisinin iptal ettiğini, davalının ABD'de iş ayarlama hizmetini almadığı gibi gerçek dışı gerekçe üretmeye çalıştığını, Covid'den aylar önce kendisine istediği şartlara uygun 8 adet işveren seçeneği sunulduğunu, tüm hizmetleri aldığı halde bir türlü işveren seçimi yapmayarak süreci engelleyenin davalı olduğunu, ayıplı hizmet bulunmadığını belirterek davalı lehine verilen hukuka aykırı hakem heyeti kararının iptalini talep etmiştir.

Davalı, 21/10/2019 tarihinde davacı tarafından düzenlenen Work and Travel programına 400 USD ön kayıt ücreti ödeyerek kayıt olduğunu ve sözleşmeyi de imzaladığını, ancak o sıralarda Covid-19 pandemisinin yayıldığını ve programdan çekilmeyi tercih ettiğini, para iadesini istediğini, iade işleminin yapılmadığını ve bunun üzerine tüketici hakem heyetine başvurduğunu ve lehine sonuçlandığını savunarak davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece; 6502 sayılı Kanun'da tüketici işleminin tanımlandığı, tarafların tüketici olmadıkları, uyuşmazlığın genel hükümlere göre çözülmesi gerektiği gerekçesiyle itirazın usulden kabulüne ile Karşıyaka Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 25/09/2020 tarih ve 051020200002615 sayılı kararının iptaline, karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığı'nın 05/10/2021 tarihli yazısında; taraflar arasındaki ilişkinin 6502 sayılı Kanun kapsamında kaldığı ve davalı öğrencinin de 6502 sayılı Kanun kapsamında, "tüketici" tanımına uyduğunun açık olduğu, olayda 6502 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanması gerektiği, bu duruma göre uyuşmazlığın çözümünün Tüketici Mahkemelerinin

ESAS NO : 2021/7252

KARAR NO : 2021/12177

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : MUĞLA 2. ASLİYE HUKUK (TÜKETİCİ) MAHKEMESİ

TARİHİ : 15/09/2020

NUMARASI : 2020/150-2020/319

DAVACI : OYLUM KEVRAN VEK. AV. GÜLEN BÜTÜNER

DAVALI : TUSWORL ALTIYOL SAĞLIK MERKEZİ TİC.
VEK. AV. EMİR ALİ BAŞER

Taraflar arasındaki hakem heyeti kararına itiraz davasının mahkemece yapılan yargılaması neticesinde davanın kabulüne dair kesin olarak verilen hükmün Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi 4. sınıf öğrencisi olduğunu, davalının 2019 yılının Ekim ayında okuduğu okula gelerek öğrencilere offline Tus derslerini içeren bir paketin satışı konusunda tanıtım yaptığını, bu tanıtım sonrasında okulda çekiliş yapıldığını, bu çekilişte %25 indirim kazanması nedeniyle 10.600,00-TL bedelli offline ders paketini 7.950,00-TL karşılığında satın aldığını, sözleşmeyi ve 7.950,00-TL bedelli 01.05.2021 ödeme tarihli seneti imzaladığını, ancak zamanla dersleri internet üzerinden izlemeye başladıkça derslane tarafından satılan offline derslerin amatörce çekilmiş olduğunu ve çekim kalitesinin oldukça kötü olduğunu fark ettiğini, davalı tarafa bunu defalarca bildirdiğini, herhangi bir çözüm olmadığını, ayrıca satın almış olduğu pakete dahil olan yayınların belirtilen sürede gelmediğini ve okul sınavının yaklaşması nedeniyle yayınlara ihtiyacının olduğunu da belirtilmesine rağmen süresinde teslim edilmediğini, tüm bu şikayetlerin davalıya iletilmediğini, çözüm bulunamadığını, bunu üzerine ödemiş olduğu 1.189,00-TL'nin iadesi için Menteşe İlçe Hakem Heyeti'ne başvurduğunu, başvurusunun sözleşmenin mesafeli sözleşme niteliğinde olması ve cayma hakkına ilişkin Mesafeli Sözleşmeler Yönetmeliği 15. Maddesinin uygulanması gerektiği sebebiyle reddedildiğini belirterek usul ve yasaya aykırı Menteşe Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığı'nın kararının iptaline, ödediği 1.189,00-TL bedelin tarafına iadesine karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı, davacının iddia ettiği gibi derslerin içerik ve kalitelerine ilişkin herhangi bir eksikliğin bulunmadığını, herhangi bir ayıp ihbarının yapılmadığını, sunulan hizmete ilişkin cayma hakkını kullanmasının da mümkün olmadığını savunarak davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece; taraflar arasındaki uyuşmazlığın Tus sınavına yönelik eğitim paketi alımına ilişkin sözleşmenin ifasından kaynaklanmakta olduğu, tüketici hakem heyetince

hizmetin ayıplı olmasına ilişkin iddiaların değerlendirilmediği, dosyaya sunulan yazışmalardan tüketiciye gerekli kitapların zamanında verilmediği, görüntü ile ilgili iletilen şikayetlerin de çözülmediği, bunun üzerine tüketicinin hakem heyetine müracaat ettiği, davalı tarafça sunulan hizmetin ayıplı olduğu, hakem heyeti kararının iptalinin gerektiği gerekçesiyle itirazın kabulü ile Mentеше Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 24/02/2020 tarih ve 16182020000367 sayılı kararının sayılı kararının iptaline karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 04/10/2021 tarihli yazısında; hükmün tamamlanmasına dair 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 305/A maddesi yerine ilk hüküm kurulurken unutulmuş bedelin iadesine dair hükmün tashih kararı ile hükme eklenmesinin ve sözleşmeden cayarak ödediği bedeli iade alan davacıya verildiği davacının kendi beyanı ile sabit olan bir adet eğitim kitabının davalıya iadesi yönünde hükmün tamamlanması talebinin reddine karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek; kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Dava, taraflar arasında imzalanan internet üzerinden Tus eğitim derslerinin sunulmasına ilişkin sözleşmenin ayıplı olmasından kaynaklı olarak bedel iadesi talebinin Tüketici Hakem Heyetine reddedilmesine dair Tüketici Hakem Heyeti kararının iptali istemine ilişkindir. Uyuşmazlık, tashih kararı ile hükme eklenen bedel iadesi fıkrasının ve davalı tarafça davacıya teslim edilen kitabın davalıya iadesine ilişkin ise hüküm kurulmamasının HMK m. 305/A hükmüne aykırı olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

6100 sayılı HMK'nın "Hükmün tashihi" başlıklı 304 üncü maddesinin birinci fıkrası; "Hükümdeki yazı ve hesap hataları ile diğer benzeri açık hatalar, mahkemece re'sen veya taraflardan birinin talebi üzerine düzeltilebilir. Hüküm tebliğ edilmişse hâkim, tarafları dinlemeden hatayı düzeltemez. Davet üzerine taraflar gelmezse, dosya üzerinde inceleme yapılarak karar verilebilir." Aynı Kanun'un "Hükmün tavzihi" başlıklı 305 inci maddesi; "Hüküm yeterince açık değilse veya icrasında tereddüt uyandırıyor yahut birbirine aykırı fıkralar içeriyorsa, icrası tamamlanmaya kadar taraflardan her biri hükmün açıklanmasını veya tereddüt ya da aykırılığın giderilmesini isteyebilir. Hüküm fıkrasında taraflara tanınan haklar ve yüklenen borçlar, tavzih yolu ile sınırlandırılmaz, genişletilemez ve değiştirilemez." hükmünü içermektedir. 28.07.2020 tarihinde yürürlüğe giren 6100 sayılı Kanunun Hükmün Tamamlanması başlıklı HMK 305/A. Maddesinde ise "Taraflardan her biri, nihai kararın tebliğinden itibaren bir ay içinde, yargılamada ileri sürülmesine veya kendiliğinden hükme geçirilmesi gerekli olmasına rağmen hakkında tamamen veya kısmen karar verilmeyen hususlarda, ek karar verilmesini isteyebilir. Bu karara karşı kanun yoluna başvurulabilir." şeklinde düzenleme yer almaktadır.

28.07.2020 tarihinde yürürlüğe giren 6100 sy. HMK 305/A. maddesine göre taraflardan her biri nihai kararın tebliğinden itibaren bir ay içinde yargılamada ileri sürülmesine veya kendiliğinden hükme geçirilmesi gerekli olmasına rağmen hakkında tamamen veya kısmen karar verilmeyen hususlarda ek karar verilmesini isteyebilirler. Bu kanun değişikliği öncesindeki mevzuatımıza göre hüküm verirken unutmuş olduğu vekalet ücreti veya faiz hakkında tavzih yolu ile bir karar verip, bunu hükmüne dahil edemez. Aynı şekilde; kısa kararla gerekçeli karar arasındaki çelişki de tavzih yolu ile giderilemez.

Somut olayda, mahkemece, 22.09.2020 tarihli tahsis şerhi içeren ek karar ile davanın kabulü ile Mentеше Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 24/02/2020 tarih ve 16182020000367 sayılı kararının sayılı kararının iptaline ibaresi

bilgilerinin açık hata sonucu yazıldığı gerekçesiyle hükmün davanın kabulü ile Menteşe Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 24/02/2020 tarih ve 161820200000367 sayılı kararının sayılı kararının iptaline, 1.189,00-TL nin dava tarihi olan 18.03.2020 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine olarak düzeltilmesi suretiyle 6100 Sayılı HMK'nın 304/1 maddesi uyarınca hüküm tashihi karar verilmiş ve yine mahkemece 02.11.2020 tarihli ek karar ile davalının gerekçeli karara dava konusu video ve kitapların davacıdan alınarak davalıya tekrar satışa sunulabilecek şekilde iadesine şeklinde hüküm fıkrası eklenmesi talebinin hüküm fıkrasını değiştirecek nitelikte olduğu, HMK 304 ve devamı maddelerinde yer alan şartların gerçekleşmediği, hükme zorunlu olarak eklenmesi gereken bir husus olmadığı, maddi hata yahut düzeltilebilir yanlışlık şeklinde bir durum olmadığı, tamamen hüküm sonucu değiştirir nitelikte olduğu gerekçesiyle davalının talebinin reddine karar verilmiştir. Öyle ki sözleşmenin feshi nedeni ile davacı elindeki materyallerin de iadesi hükme geçirilmesi zorunlu bir unsurdur. Bu nedenle mahkemece, yukarıda yer alan HMK 305/A maddesine göre kararın tebliğinden itibaren 1 ay içerisinde yargılamada ileri sürülmesine veya kendiliğinden hükme geçirilmesi gerekli olmasına rağmen hakkında tamamen veya kısmen karar verilmeyen hususlarda ek karar verilmesi düzenlendiğinden tashih şerhi ile düzenlenen husus ve yine davalı tarafça iadesi talep edilen husus hakkında ek karar verilmesi gerekir.

O halde; mahkemece yukarıda açıklanan ilkeler nazara alınarak, 28.07.2020 tarihi sonrasında hükme geçirilmeyen davacı tarafça davalıya ödenen 1.189,00-TL bedelin davacıya iadesi ve davalı tarafından davacıya teslim edilen video ve kitapların da davalıya iadesine dair ek karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde 22.09.2020 tarihli tashih şerhine ilişkin ek kararın ve 02.11.2020 tarihli talebin reddine dair ek kararın verilmesi, usul ve yasaya aykırı olduğundan Adalet Bakanlığı'nın bu yöne ilişkin kanun yararına bozma isteğinin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığı'nın HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığı'na gönderilmesine**, 29/11/2021 tarihinde oy birliği ile karar verildi.